

Sygn. akt I ACz 9/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Marek Górecki (spr.)

SSA Piotr Górecki

SSA Karol Ratajczak

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **J. R.** o wznowienie postępowania

w sprawie z jego powództwa przeciwko (...) **S.A. w W.**

zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 21 maja 2002 r., sygn. akt I C 449/01

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 29 października 2012 r. sygn. akt I C 516/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Piotr Górecki SSA Marek Górecki SSA Karol Ratajczak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił skargę o wznowienie postępowania, zwolnił powoda od ponoszenia kosztów sądowych w całości oraz oddalił wnioski o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Skarżący jako podstawę wznowienia podał nieprawidłową reprezentację w procesie przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu, który nie dopełnił swoich obowiązków służbowych, co skutkowało wydaniem niekorzystnych dla powoda rozstrzygnięć. W opinii Sądu Okręgowego skarga była niedopuszczalna z uwagi na treść art. 408 k.p.c., który ustanawia maksymalny, pięcioletni termin do wniesienia skargi biegnący od uprawomocnienia się wyroku, z wyjątkiem spraw, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Powód posiadał pełnomocnika z urzędu, natomiast ewentualne uchybienia pełnomocnika nie są równoznaczne z nienależytą reprezentacją.

Sąd Okręgowy uznał, że powód swobodnie porusza się w obowiązujących przepisach i bez problemu formułuje pisma sądowe. Sprawa zaś nie jest skomplikowana ani pod względem faktycznym, ani prawnym, co nie uzasadnia ustanowienia pełnomocnika z urzędu w myśl art. 117 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie J. R., zaskarżył je w części odrzucającej skargę oraz odmawiającej ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Wskazał na swój zły stan zdrowia, który uniemożliwiał mu samodzielne działanie w sprawie, co było jednoznaczne z brakiem możliwości działania, natomiast wyznaczony adwokat nie reprezentował należycie jego praw i interesów przed sądem. Również z uwagi na stan zdrowia konieczne jest na obecnym etapie sprawy ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Prawidłowa jest ocena dokonana przez Sąd Okręgowy, zgodnie z którą nie może stanowić podstawy wznowienia postępowania nieprawidłowe wykonywanie obowiązków przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu. Sytuacja taka nie jest równoznaczna z pojęciem nienależytej reprezentacji w rozumieniu art. 401 pkt 2 k.p.c., która zachodzi, gdy w sprawie nie działa organ osoby prawej, jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, albo gdy występujący w sprawie reprezentant strony (np. przedstawiciel ustawowy małoletniego) nie ma wymaganych przymiotów do występowania w tej roli.

Sytuacja powoływana przez skarżącego, może być natomiast rozważana jako pozbawienie strony możliwości działania w procesie, w rozumieniu powołanego wyżej przepisu. Również jednak taka kwalifikacja prawna w niniejszej sprawie nie znajduje uzasadnienia. Wynika to przede wszystkim z charakteru działania pełnomocnika, który w postępowaniu sądowym zastępuje stronę, a jego działania są równoznaczne z działaniami samego mocodawcy. Powyższe stanowisko znajduje oparcie w utrwalonej praktyce sądowej, zaakceptowanej przez Sąd Najwyższy (Postanowienie z dnia 26 marca 2003 r., II CZ 26/03, OSNC 2004, nr 6, poz. 95).

Zły stan zdrowia, na którego potwierdzenie powód przedłożył stosowną dokumentację lekarską, nie może samodzielnie przesądzać, ani o pozbawieniu możliwości działania w procesie, ani o konieczności powołania pełnomocnika z urzędu. Nie wynika z niego zwłaszcza aby powód, chociażby korzystając z pomocy innych osób, nie potrafił skutecznie bronić w procesie swoich interesów, korzystając z przysługujących mu uprawnień przewidzianych przepisami prawa.

W tym stanie rzeczy zażalenie należało oddalić, a to na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

SSA Piotr Górecki SSA Marek Górecki SSA Karol Ratajczak